

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

УДК 340.134 (477+061.1 ЄС): 351.822.009.6

DOI dx.doi.org10.30970/vir.2018.44.0.9468

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ УКРАЇНИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВ

Ірина Яворська

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, м. Львів, Україна, 79000, тел. (032)239-41-99,
e-mail: irynayavorska@hotmail.com*

Досліджено правові засади імплементації законодавства України з правом Європейського Союзу у сфері регулювання діяльності товариств. У контексті зобов'язань, передбачених Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, наголошено на окремих питаннях функціонування корпоративного права, актах та положеннях, які потрібно привести у відповідність до права ЄС під час нормопроекування у сфері регулювання діяльності товариств. На підставі аналізу законодавства України щодо виконання положень Угоди про асоціацію визначено стан приведення законодавства України до права ЄС у сфері регулювання діяльності товариств. Проаналізовано новели законодавства, пов'язані з набранням чинності Законами України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення рівня корпоративного управління в акціонерних товариствах» від 23 березня 2017 року № 1983-VIII та «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», який враховує окремі положення Дванадцяті Директиви Ради № 89/667/ЄЕС від 21.12.1989 стосовно одноосібних приватних компаній з обмеженою відповідальністю у редакції Директиви 2009/102/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 р. про одноосібні приватні компанії з обмеженою відповідальністю, яким Україна взяла на себе зобов'язання імплементувати протягом 3 років з дати набрання чинності Угодою.

Ключові слова: корпоративне право; імплементація Угоди про асоціацію; право компаній.

Гармонізація законодавства України з правом ЄС у сфері регулювання діяльності компаній почалася з визнання цієї сфери однією з пріоритетних відповідно до Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС (надалі – УПС). Завданням гармонізації права компаній у рамках Європейського Союзу було забезпечення свободи створення компаній, їх переміщення, перетворення, забезпечення захисту прав акціонерів, третіх осіб, кредиторів.

Відповідно до УПС гармонізацію розглядали як одну з важливих умов для зміцнення економічних зв'язків між сторонами. Сьогодні гармонізація законодавства є однією з передумов забезпечення економічної інтеграції та політичної асоціації. Правові засади гармонізації законодавства України з правом ЄС у сфері регулювання діяльності компаній регулюють гл. 13 Угоди про асоціацію між Україною та ЄС [2] – «Законодавство про заснування і

діяльність компаній, корпоративне управління та бухгалтерський облік та аудит».

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окремим аспектам розгляданого питання присвячено праці В. Муравйова, О. Кібенко, О. Вінник, Р. Хорольського та інших дослідників права ЄС та корпоративного права ЄС зокрема. Істотне значення відіграють аналітичні праці українських дослідників, предметом яких є встановлення відповідності імплементаційних заходів, вжитих органами влади України щодо її виконання у сфері регулювання діяльності товариств, до прикладу дослідження І. Коваленко та ін.

Мета статті. Метою статті є дослідження особливостей та стану імплементації Угоди про асоціацію щодо регулювання діяльності товариств, окреслення окремих проблемних питань, які необхідно врахувати під час подальшого приведення законодавства України до права ЄС у цій сфері у розглядуваній сфері.

Виклад основного матеріалу. На відміну від УПС, Угода про асоціацію визначає принципи та завдання гармонізації законодавства, якими є: забезпечення захисту акціонерів, кредиторів та третіх осіб; розвиток ефективної політики корпоративного управління відповідно до міжнародних стандартів.

Процес забезпечення виконання зобов'язань, передбачених Угодою, покладено на Кабінет Міністрів України, Верховну Раду України та Національну комісію України з цінних паперів та фондового ринку.

Правові засади імплементації законодавства України з правом ЄС у сфері регулювання діяльності товариств закріплено у ст. 387 Угоди про асоціацію. Зокрема, у Розділі «Законодавство про заснування та діяльність компаній, корпоративне управління, бухгалтерський облік та аудит» зазначено, що «визнаючи важливість комплексного застосування ефективних правил та методики у сферах законодавства щодо заснування та діяльності компаній, корпоративного управління, а також щодо бухгалтерського обліку та аудиту, з метою створення повноцінно функціонуючої ринкової економіки та задля стимулювання торгівлі, Сторони домовилися співробітничати:

а) з питань захисту прав акціонерів, кредиторів та інших заінтересованих сторін відповідно до вимог ЄС у цій сфері згідно з Додатком XXXIV до цієї Угоди;

б) щодо впровадження на національному рівні відповідних міжнародних стандартів та поступового наближення до права ЄС у сфері бухгалтерського обліку та аудиту згідно з Додатком XXXV до цієї Угоди;

с) з питань подальшого розвитку політики корпоративного управління відповідно до міжнародних стандартів, а також поступового наближення до правил та рекомендацій ЄС у цій сфері згідно з Додатком XXXVI до цієї Угоди.

Сторони спрямовують свою діяльність на обмін інформацією та досвідом щодо існуючих систем та відповідних нововведень у зазначених сферах. Крім того, Сторони намагаються покращити обмін інформацією між національним реєстром України та бізнес-реєстрами держав-членів ЄС». Згідно зі ст. 388

Угоди, постійний діалог відбуватиметься з питань, охоплених Главою 13 Розділу V («Економічне та галузеве співробітництво») цієї Угоди.

З моменту набрання чинності Угодою і до сьогодні в аналізованій сфері можна констатувати значний прогрес щодо приведення законодавства України у відповідність до права ЄС. В більшості відповідає взятим на себе Угодою зобов'язанням Закон України «Про акціонерні товариства», зі змінами та доповненнями. Набрал чинності закон України щодо регулювання діяльності товариств з обмеженою та товариств з додатковою відповідальністю.

Загалом існує 4 Директиви у сфері захисту прав акціонерів, кредиторів та інших заінтересованих осіб, як зазначають експерти Г. Добринська та І. Коваленко, строк впровадження яких припадав на 1 листопада 2017 року.

- Третя Директива Ради № 78/855/ЄЕС від 9 жовтня 1978 року, що базується на статті 54(3)(g) Договору про заснування ЄС щодо злиття відкритих акціонерних товариств з обмеженою відповідальністю, зі змінами та доповненнями, внесеними Директивою № 2007/63/ЄС.

- Шоста Директива Ради № 82/891/ЄЕС від 17 грудня 1982 року, що базується на статті 54 (3) (g) Договору про заснування ЄС щодо поділу відкритих акціонерних товариств з обмеженою відповідальністю, зі змінами та доповненнями, внесеними Директивою № 2007/63/ЄС.

- Дванадцята законодавча Директива Ради № 89/667/ЄЕС від 21 грудня 1989 року стосовно одноосібних приватних компаній з обмеженою відповідальністю. Як зазначено у цитованому звіті, Дванадцята Директива скасована Директивою № 2009/102/ЄС про одноосібні приватні компанії з обмеженою відповідальністю.

- Директива № 2007/36/ЄС Європейського парламенту та Ради від 11 липня 2007 року про реалізацію окремих прав акціонерів компаній, внесених у реєстр.

Третя Директива, а також Директива № 2011/35/ЄС, яка її замінила до скасування чинною Директивою (ЄС) № 2017/1132, відсутні в плані імплементації, затвердженому розпорядженням КМУ № 847-р, так само як і відсутні плани її імплементації. Разом з тим, Третя Директива фігурує в пункті 1 Розпорядження КМУ «Про затвердження плану заходів щодо виконання у 2011 році Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 17 серпня 2011 року № 790-р. Згідно з цим Розпорядженням, основним виконавцем визначена Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку (зараз – НКЦПФР).¹

4 червня 2017 року набув чинності Закон України від 23 березня 2017 року № 1983-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення рівня корпоративного управління в акціонерних товариствах».

Відповідний законодавчий акт доповнює Закон України «Про акціонерні товариства» новими статтями 65¹ «Придбання акцій публічного акціонерного товариства за наслідками придбання контрольного пакета акцій або значного контрольного пакету акцій», 65² «Обов'язковий продаж простих акцій акціонерами на вимогу особи (осіб, що діють спільно), яка є власником 95 і

¹Див. детальніше про імплементацію у законодавство України [5]

більше відсотків простих акцій», 65³ «Обов'язкове придбання особою (особами, що діють спільно), яка є власником 95 і більше відсотків простих акцій акціонерного товариства на вимогу акціонерів», 65⁴ «Наслідки недотримання вимог щодо виконання обов'язків власником контрольного пакета акцій або значного контрольного пакету акцій або пакету акцій у розмірі 95 і більше відсотків акцій товариства» та 65⁵ «Особливості придбання контрольного та домінуючого контрольних пакетів акцій в приватних акціонерних товариствах» тощо. Закон вводить такі інститути, як squeeze-out і sell-out. Sell-out дозволить міноритарним акціонерам вимагати від акціонера – власника 95 % акцій товариства придбання за справедливою ціною акцій, що їм належать. За допомогою цього механізму міноритарні акціонери зможуть уникнути збитків від володіння дрібними пакетами цінних паперів.

У свою чергу, інститут squeeze-out передбачає, що акціонер – власник 95 % акцій (контрольного пакету) товариства матиме право вимагати від міноритарних акціонерів обов'язкового продажу належних їм акцій.

Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку надається право здійснювати контроль за виконанням учасниками ринку вимог спеціальних процедур і право застосування заходів впливу до учасників, які не виконують вказане. Крім того, передбачається обов'язкове розкриття інформації про зміну власників акцій, яким належить 5 і більше відсотків простих акцій публічного акціонерного товариства, про придбання особою пакета акцій в розмірі 50 і більше відсотків або 75 і більше відсотків або 95 і більше відсотків акцій товариства, а також інформації про таких власників акцій. Таким чином запроваджено інститут публічної вимоги мажоритарного власника акцій щодо викупу акцій.

Закон також передбачає доповнення Цивільного кодексу України новими статтями про заснування механізму рахунку умовного зберігання, який надасть можливість удосконалення розрахунків за придбані акції [7].

Серед директив, у відповідність до яких повинно бути приведено законодавство України і директива №78/85/ЄЕС, яка передбачає наявність експертного висновку щодо злиття товариства з відповідними обґрунтуваннями доцільності. До здобутків у сфері гармонізації законодавства можна віднести передбачену Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» можливість отримання відомостей з електронного реєстру відповідно до ст.11 – це виписки та витяги з державного реєстру. Виписки для проставлення апостилю, витяги у паперовій формі та документи, що містяться в реєстраційній справі, надаються протягом 24 годин після надходження запиту. Витяги в електронній формі надаються в режимі реального часу [10]. Передбачені законом можливості також відповідають прийнятому 2016 р. *Report on digitalization in company law* [14]. Спрощення реєстрації товариств передбачає Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу» №1206-VII від 15.04. 2014 р. [11]. На виконання Директиви 77/91/ЄЕС 07.04.2015 р. Верховною Радою України також прийнято Закон України «Про

внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів» [13]. Законом внесено зміни, зокрема, до Господарського процесуального кодексу України, якими у господарському судочинстві запроваджується нова категорія справ – справи у спорах між господарським товариством та його посадовою особою (у тому числі посадовою особою, повноваження якої припинені) про відшкодування збитків, завданих такою посадовою особою господарському товариству її діями (бездіяльністю) (доповнення частини першої статті 12 ГПК України новим пунктом 4.

Як зазначає експерт І. Коваленко, відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», в ЄДР зазначається інформація про філії українських юридичних осіб, але немає вимог щодо оприлюднення інформації про філії, створені іноземними компаніями в Україні. Це пов'язано з тим, що в Україні реєстрація «іноземних представництв» (спеціальний термін, який використовується в законодавстві України для позначення відокремлених підрозділів іноземних компаній) здійснюється в іншому порядку, ніж реєстрація українських компаній (Інструкція про порядок реєстрації представництва суб'єктів господарської діяльності в Україні, затверджена наказом Міністерства зовнішніх зв'язків і торгівлі України від 18.01.1996 р. № 30. Іноземні представництва реєструються в МЕРТ в спеціальному реєстрі представництв, публічний доступ до якого забезпечується.

Відповідно до пункту 38 частини другої статті 7 та пункту 13 статті 8 Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», Закону України «Про депозитарну систему України», Закону України від 23 березня 2017 року № 1983-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення рівня корпоративного управління в акціонерних товариствах», Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку було прийнято рішення «Про затвердження Змін до Положення про провадження депозитарної діяльності (щодо питань корпоративного управління в акціонерних товариствах)», 14.09.2017 № 692, зареєстроване в Міністерстві юстиції України 5 жовтня 2017 р. за № 1231/31099 [15].

Як уже зазначено вище, Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», який враховує окремі положення Дванадцятої законодавчої Директиви Ради № 89/667/ЄЕС від 21.12.1989 стосовно одноосібних приватних компаній з обмеженою відповідальністю у редакції Директиви 2009/102/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 р. про одноосібні приватні компанії з обмеженою відповідальністю, яким Україна взяла на себе зобов'язання імплементувати протягом 3 років з дати набрання чинності Угодою.

2 лютого 2016 року прийнято Закон України, яким впроваджено міжнародні стандарти в управлінні унітарними державними підприємствами. Передбачено утворення на унітарних державних підприємствах спостережних рад із незалежними директорами. Роботу держкомпаній будуть контролювати професійні менеджери, нормативний акт спрямований на посилення вимог до

аудиту та розкриття інформації цими суб'єктами [4]. Йдеться про Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної та комунальної власності» від 02.06.2016 №1405-VIII [12].

21 грудня 2017 року Верховна Рада ухвалила нормативний акт № 6016-д про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність. Відповідно до пояснювальної записки до документа, Закон розроблено з метою приведення норм національного законодавства у сфері аудиторської діяльності у відповідність до права Європейського Союзу, зокрема з положеннями Директиви 2006/43/ЄС та Регламенту 537/2014.

Як зазначає голова комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики Н. Южаніна, зазначеним законопроектом норми національного законодавства у сфері аудиторської діяльності приводять у відповідність до законодавства Європейського Союзу, зокрема, із положеннями Директиви 2006/43/ЄС та Регламенту 537/2014. Зі зверненнями на підтримку законопроекту виступили посол ЄС в Україні, широка аудиторська спільнота й Аудиторська палата України. При опрацюванні законопроекту до другого читання враховано більшість пропозицій усіх зацікавлених сторін, які, з одного боку, вдосконалюють документ, з іншого - роблять його більш ліберальним. Зокрема:

- зменшено зі 100 до 30% від суми винагороди штрафні санкції, що можуть бути застосовані до суб'єкта аудиторської діяльності;
- уточнено процедуру формування ради нагляду органу суспільного нагляду;
- уточнено процедуру формування комісії з атестації аудиторів та процедуру проведення першого установчого з'їзду такої комісії – передбачено інші норми, щодо яких були прохання від аудиторської спільноти.

Для повноцінного запровадження закону набрання ним чинності перенесено з 1 травня на 1 жовтня 2018 року. За цей час аудитори встигнуть підготуватися до нової системи функціонування професії [8].

Закон «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» залишає поза увагою питання якості аудиту на фондовому ринку України.

Відповідний коментар Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР) з приводу ухваленого Верховною Радою України у другому читанні та в цілому проекту закону «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» (реєстраційний №6016-д) передано Укрінформу.

«Цей закон, безумовно, є надзвичайно важливим для сфери аудиту, він передбачає приведення норм національного законодавства у сфері аудиторської діяльності у відповідність із законодавством Європейського Союзу. В той же час закон залишає поза увагою питання якості аудиту на фондовому ринку України, що, очевидно, призведе до його суттєвого погіршення і перетворення аудиторської перевірки фінансової звітності професійних учасників фондового ринку на формальність. Зазначений закон лише поглиблює проблему, яку створено прийнятими раніше змінами до Закону України від 05.10.2017 року №2164-VIII «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», – заявили в НКЦПФР.

НКЦПФР неодноразово зверталась до профільного Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики, наголошуючи на необхідності усунення цього недоліку в законі «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність».

У НКЦПФР наголосили, що застосування до професійних учасників фондового ринку спрощених вимог, які висувають до малих та мікропідприємств у питаннях фінансової звітності та аудиту, є неприпустимим. До всіх учасників фінансового сектору країни мають застосовуватися однакові підходи щодо розкриття фінансової звітності і аудиту. Непослідовний підхід створюватиме системні ризики для існування всього фінансового сектору і матиме негативні фінансові наслідки.

Крім того, заявляють в НКЦПФР, невизнання професійних учасників фондового ринку ні в законі «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», ні в законі «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» «підприємствами, що становлять суспільний інтерес», призведе до того, що цей ринок і надалі буде залишатися в сірій зоні, а операції на ньому не матимуть нічого спільного з інвестиційною діяльністю, а проводитимуться лише з метою оптимізації фінансового навантаження, непрозорого кредитування, тощо.

«Відсутність об'єктивної інформації для клієнтів фінансових установ та інвесторів збільшуватиме ризики та не сприятиме відродженню довіри до учасників фінансового сектору. Крім того, це ставить під питання успішність запровадження накопичувального рівня пенсійної системи з 1 січня 2019 року, що передбачено Законом від 03.10.2017 року №2148 – VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій», – підкреслили в НКЦПФР.

Змінами до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» у правове поле запроваджено термін «підприємства, що становлять суспільний інтерес». Однак, в остаточній редакції закону учасники фондового ринку були виключені з переліку «підприємств, що становлять суспільний інтерес» та внаслідок цього випали зі сфери прозорого державного нагляду. Такими, що становлять суспільний інтерес, визнані лише емітенти, цінні папери яких допущені до біржових торгів (очікується, що в 2018 році їх кількість не перевищуватиме 10 підприємств) та недержавні пенсійні фонди (наразі їх налічується 64). В той же час понад 520 інших учасників фондового ринку – торговці цінними паперами, компанії з управління активами, депозитарні установи – не потрапили до цього переліку, незважаючи на те, що вони розпоряджаються сотнями мільярдів гривень своїх клієнтів, тобто суспільними коштами [9].

Також, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку було розроблено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації законодавства Європейського Союзу в сфері корпоративного управління». Однак, зазначений проект перебуває на стадії доопрацювання з метою врахування положень Директиви №2012/30/ЄС, якою

скасовано Директиву 77/91/ЄЕС від 13.12. 76, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивами 92/10/ЄЕС та №2006/68/ЄС.

У контексті регулювання діяльності товариств необхідно врахувати, що в Європі реалізується стратегія єдиного цифрового ринку Digital Single Strategy (DSM). Документ спирається на європейські цінності справедливої відкритої конкуренції, відкритого і безпечного Інтернету, який забезпечує вільний потік інформації. Особливої уваги проект приділяє питанням захисту даних, конфіденційності та кібербезпеки, включаючи також питання управління Інтернетом [1].

Відкритим ще з 2015 року залишається питання щодо запровадження принципу симетричного регулювання, ознайомлення вітчизняного бізнес середовища із правилами реєстрації та функціонування підприємств у країнах ЄС для того, щоб останні могли максимально прораховувати ризики та визначати їх мінімізації [6; 13].

З позицій дотримання строків імплементації, оцінки адекватності відображення в актах законодавства положень Угоди про асоціацію, створення можливості для фізичних та юридичних осіб скористатись правами, які передбачає Угода, цілком слушно зазначають автори аналітичної доповіді стосовно впровадження Угоди про Асоціацію [16] О. Сушко та Р. Хорольський та ін. щодо впровадження інструментарію, який би дозволяв фізичним та юридичним особам безперешкодно отримувати можливість відшкодування шкоди, завданої їм невчасною чи неналежною імплементацією положень Угоди про асоціацію.

Таким чином, аналізуючи стан імплементації законодавства України з правом ЄС у сфері регулювання діяльності компаній можна зазначити наступне:

1. Громадяни України, фізичні та юридичні особи повинні володіти реальним механізмом захисту прав, гарантованих Угодою, у тому числі правом на відшкодування збитків, завданих неімплементацією Угоди.

2. Імплементація Угоди про асоціацію як процес, що здійснюється в рамках чітко визначених строків, все ж повинен, як зазначають провідні експерти з імплементації Угоди про асоціацію, чітко враховувати наявність змін у самому праві ЄС.

3. Імплементаційні заходи, спрямовані на виконання положень Угоди, необхідно проводити з урахуванням прийнятої в рамках ЄС програми Digital Single Strategy: забезпечуючи вільний рух інформації в мережі Інтернет, вона гарантуватиме захист персональних даних суб'єктів корпоративного права.

4. Як і нормотворчу діяльність загалом, так і нормотворчість щодо приведення законодавства України до права ЄС у сфері регулювання діяльності товариств, необхідно здійснювати з урахуванням створення можливості реалізації своїх прав на здійснення господарської діяльності підприємствами малого і середнього бізнесу, що забезпечить покращення інвестиційного клімату в Україні та добробуту її громадян.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.kmu.gov.ua/control/publish.
2. Звіт про виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом в 2016 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/zviti-pro-vikonannya/zvit-pro-assotsiatsiyu-2016.pdf>.
3. Звіт про виконання Порядку денного асоціації та Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом за січень - травень 2016 р.// Урядовий офіс з питань європейської інтеграції Секретаріату Кабінету Міністрів України.
4. Україна та Угода про асоціацію: моніторинг виконання з 1 грудня 2016 по 1 листопада 2017 (Український центр європейської політики. 2017 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ucerp.org.ua/wp-content/uploads/2017/12/UCERP_report_3_WEB.pdf.
5. Імплементация Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у торговельній та бюджетній сферах. – Київ, 2015. – Міжнародний центр Перспективних Досліджень. – С.13.
6. Набув чинності закон, що змінює принципи корпоративного управління. Українське право – юридичні новини [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrainepravo.com/news/ukraine/rabstv-ytrsfkhk-iansr-s-ipkryuzh-tuyrshchyty-nsutsuakhyvtrsgs-tstuaovokryya/>.
7. <https://www.facebook.com/Ninaluzhanina/posts/545114365848661>.
8. <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2370064-zakon-pro-audit-zalisae-fondovij-rinok-neprozorim-nackomisia.html>.
9. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/755-15/page2>.
10. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: №1206-VII від 15.04. 2014 р.<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1206-18>.
11. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної та комунальної власності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1405-19>.
12. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon3.rada.gov.ua/laws/show/289-19.
13. Report on digitalization in company law [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/justice/civil/companylaw/index_en.htm.
14. Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку «Про затвердження змін до Положення про провадження депозитарної діяльності (щодо питань корпоративного управління в акціонерних товариствах» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1231-17>.
15. Аналітична доповідь «Впровадження Угоди про асоціацію Україна – ЄС: перші уроки, наслідки, практики використання / за ред. Сушка О. В., наукового директора Інституту Євро-Атлантичного Співробітництва, м. Київ, 2016.
16. Черніков Д. Європа формує Єдиний цифровий ринок. Чому Україна поза ним?//peg.org.ua/article/310.

Стаття надійшла до редколегії 10.06.2018

Прийнята до друку 01.09.2018

**LEGAL FOUNDATIONS OF IMPLEMENTATION OF THE EU-UKRAINE ASSOCIATION
AGREEMENT PROVISIONS ON COMPANY REGULATION****Iryna Yavorska**

*Ivan Franko National University of Lviv,
1, Universytetska Str., Lviv, Ukraine, 79000, tel. (032)-239-41-99,
e-mail: irynayavorska@hotmail.com*

The paper examines legal foundations of adaptation of the Ukrainian laws to the EU Law in the area of company regulation, in particular in the context of the EU-Ukraine Association Agreement. Specific aspects of the corporate law implementation as well as topical acts and provisions are outlined in the research, which should be harmonized with the EU Law provisions in the process of law making on accompany regulation.

The laws of Ukraine are analyzed with the view of defining the state of play with the implementation of relevant provisions of the Association Agreement on company regulation. New laws are subject to analysis, in particular, those related to coming into force of the Law of Ukraine «On amending some legislation on enhancing the level of corporate management in joint ventures» (of 23 March 2017, № 1983-VIII) and «On ventures with limited and additional liability», which takes into account certain provisions of EU Directive № 89/667/EEC of 21 December 1989 on one-person private companies with limited liability in the edition of EU Directive 2009/102/EC of 16 September 2009, obligatory for implementation by Ukraine according to the EU-Ukraine Association Agreement.

Key words: corporate law; EU-Ukraine Association Agreement implementation; company law.